

hed, som benytter Kommunens Institutioner, Veje og alt, hvad dertil hører, og det forekommer mig derfor, at der er fuld Anledning til at medtage dette i den kommunale Beskatning. Den ærede Minister mente, at en saadan Beskatning vilde formindste Tiendens Værdi netop i det Øjeblik, da vi søge at afløse den. Sa deri kan jeg da heller ikke se, at der er nogen Hindring, tværtimod. Derjom Tienderne komme til at bære deres rimelige Skat, vil det ogsaa vise sig, at den Ejendomsværdi, som Tienden er, vil blive saa meget mindre værd og altsaa saa meget lettere at afløse. — Endelig mente den højtærede Indenrigsminister, at Medtagelsen af Arveskæstegifterne som mellemkommunalt Skatteobjekt vilde have den Udvikling, at Ejeren ved fremtidig Overdragelse af Jord vilde undlade at benytte Arveskæsteforholdet eller Paalæg af saadanne Afgifter. Sa, hvis det var Virkningen, vilde jeg hilse den med særdeles stor Glæde. Det er en gammel Opgave, som vi særlig have stillet os her i Tinget. Jeg skal i saa Henseende minde om det sidste Forslag her, nemlig det monradste Forslag af 1883, da man søgte at afskaffe alle saadanne faste Afgifter paa Jord. Det er en gammel Opgave, vi have haft her i Tinget, og kunne vi ved en mellemkommunal Beskatning bidrage til, at saadanne Forhold ikke i Fremtiden stiftes, vilde det ogsaa falde inden for de Ønsker, her næres. Dog tror jeg ikke, at alle disse Virkninger ville komme til at spille en saa stor Rolle. Man maa jo huske paa, at alle disse Forhold: Tiender og de faste Jordafgifter, ogsaa nu maa forudsættes at være Genstand for Beskatning, og med Hensyn til denne Lov om de mellemkommunale Beskatningsregler gælder det kun om, hvorvidt de skulle overføres fra den ene Kommune til den anden.

Verefter udtalte den højtærede Minister sig om den Regel, som Flertallet har foreslaaet for Ansættelsen af Indtægter af Jordbrug og mente, at det gik ikke an at benytte den Regel, at man satte det til 4 pCt. af Værdien i Handel og Wandel, idet Begrebet „Værdien i Handel og Wandel“ ingen Steder hørte hjemme. Den højtærede Minister maa jo dog erindre, at det er et legalt Begreb. Vi have det udtrykkelig udtalt i Loven om Udlaan af umyndiges Midler, hvor det hedder i § 6: „Burdere og Børn have at ansætte de Ejendomme, til hvis Burdering de kaldes, til den Værdi, de efter deres Overbevisning have i Handel og Wandel.“ Altsaa det at taksere Jord til dens Værdi i Handel og Wandel er overhovedet noget, vi meget godt kende, og det praktiseres ogsaa nu i kommunale Sager overalt i Kommunerne.

Det kunde være et andet Spørgsmaal, om man kan sætte Jordbrugets Afkastning til 4 pCt. af Værdien i Handel og Wandel, derom kunne Meningerne være delte; men de forskellige Støn derom ville finde deres Udtryk i den højere eller lavere Ansættelse af Værdien. For øvrigt skal jeg atter gentage, at hele denne Regel ikke falder ind under Grundlaget for selve den kommunale Beskatning, men hører ind under Ansættelsen af de mellemkommunale Regler.

Den højtærede Minister udtalte sig dernæst om den Bestemmelse, som Flertallet har foreslaaet, om at Stiftelser beskattes med Kommunens Statteprocent, og mente, at man skulde blive staaende ved og ikke gaa ud over 2 pCt. Jeg ser virkelig ikke, at der er nogen Grund til at gaa saa særlig lemsældig til Værks over for disse i Reglen overmaade rige Stiftelser.

Jeg maa over for det ærede Medlem fra Viborg (Klein) sige, at Hensynet til, hvorledes en Indtægt anvendes, kan i Virkeligheden ikke være bestemmende med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt den skal beskattes eller ikke; hvor Indtægten er til Stede, maa Skatten være, og det bliver saa vedkommendes Sag, hvorledes han vil anvende sine Penge, der kan naturligvis gøres Undtagelser herfra over for saadanne mindre Foreninger i velgørende Djemed, som man vil støtte paa den Maade, ligesom jo ogsaa Kommunerne kunne, hvis de ville, yde et Bidrag til en Forening med et saadant Djemed; men navnlig over for de Stiftelser, her er Tale om, tror jeg rigtig nok, at naar man giver dem den Indrømmelse, at deres Kapitalformue bliver skattefri, maa det være tilstrækkeligt. Den bliver skattefri, da de kun ville blive beskattede paa Jorder, Tiender og faste Afgifter, de have omkring i de respektive Kommuner. Hvis man indskrænker sig dertil, tror jeg, man har taget et overordentligt stort Hensyn til disse Stiftelser, saa er der intet til Hinder for at følge Kommunens Statteprocent for øvrigt. Der kunde derimod ansføres, som den højtærede Indenrigsminister udtalte, at Statteprocenten i disse Kommuner kan antages at være forholdsvis lav, og det er maasse Tilfældet i enkelte Kommuner, hvor den paagældende Stiftelse paa Grund af Tradition o. s. v. faktisk allerede udreder et ikke ringe Beløb til Kommunen, saaledes at Statteprocenten derigennem er bleven lav. Paa andre Steder kan derimod det modsatte være Tilfældet, og jeg kan derfor ikke se nogen tilstrækkelig Grund til at sætte nogen Grænse, saaledes at man